

Надежда

"Ако ти беше тук, моят брат нямаше да умре". Това са думите на Марта към Исус във връзка със смъртта на нейния брат Лазар. Те изразяват покъртителните чувства на съжаление, изпитани от милиони хора, когато смъртта отнеме техните обични близки. Толкова много мисли минават през ума в такова време - ако бях направил това, ако бях направил онова...; или ако бяхме избрали друг доктор. Ако смъртта е резултат от катастрофа по време на пътуване, ние бихме казали- ако нашите обични не бяха пътували, това нямаше да се случи.

В случая на Марта, тя мисли, че отсъствието на Исус е довело до смъртта на брат ѝ, тя е склонна да обвинява Исус. Мнозина споделят гледната точка на Марта по един или друг начин да търсят отговорност от Господ за смъртта на техните обични, или, че Той би могъл да предотврати трагедията. Те питат "Защо?" и си представят, че по някакъв начин са разочаровали Бог или може би починалият е наказан от Бог заради извършване на нещо нередно. И, може би, потръпващи си мислят, ако последното е вярно, какво е състоянието на починалия? Дали той сега страда повече отколкото при самата смърт?

Терзаещи се от такива мисли са мнозина, когато смъртта покоси дома им и остават с неотговорени въпроси какво следват след гроба? Ще видим ли отново нашите обични? Щастливи ли са те сега и ще се присъединим ли към тяхната радост един ден? Нашите сърца жадуват за опрелени отговори на тези сложни въпроси, които възникват сред скръбта ни. На тези въпроси може да бъде отговорено чрез Словото на Бога.

Защо хората умират все пак? Мнозина са склонни да мислят, че е естествено хората да остаряват и да умират; но недостатъкът на тази теория е, че милиони умират преди да са остарели. Косата на смъртта не се съобразява с възрастта, защото поваля и млади, и стари, и също и светци, както и грешници. Без значение дали починалият е невръстно дете или остарял родител, шокът е еднакво голям. Ние никога не сме подготвени за смъртта и дори след хилядогодишен опит с това чудовище, човешката раса не е свикнала с посещенията му - те винаги идват като внезапна изненада. Всъщност никога няма "естествена смърт", защото тя винаги не е естетвена и е нежелана.

Библията обяснява, че хората започват да умират заради грях- не индивидуален, който погива всеки един, а първороден грях- грехът на нашите първи родители. Апостол Павел обяснява, че заради тях, "грехът влезна в света, и чрез греха - смъртта"- Римляни 5:12. По наследство ние всички сме членове на умираща нация. Това е важно да го помним, когато смъртта дойде в нашия дом, защото ни помага да осъзнаем, че този трагичен инцидент не е поради липса на грижи от наша страна и че не е специално наказание нито към починалия, нито към неговите останали живи близки. Нашите обични умират, защото "чрез Адам всички умират". И все пак бихме се утешили в чудесното обещание от Божието слово, че както чрез Адам всички умират, така чрез Исус всички ще бъдат възкресени- 1 Коринтяни 15:22

Почиващи в мир

Когато се върнем в дните на Исус и към обичното му семейство във Витания- Мария, Марта и Лазар, бихме могли да съберем няколко много просветителни и окуражителни мисли. Изглежда, че Исус е бил специален приятел на това семейство и когато Лазар се разболява, те са приели за даденост, че Исус ще дойде на помощ възможно най-бързо, след като разбере за това. Исус е бил по работа на известно разстояние от Витания, но двете сестри изпратили до него съобщение- " Господи, ето този, когото обичаш, е болен"- Йоан 11:3

Исус получил това съобщение, но не направил нищо в следващите два дена. Най-сетне, той казал на учениците си: " Нашият приятел Лазар заспа, но аз отивам да го събудя."- Йоан 11:11

Това оповестяване дошло като изненада за учениците му. Те също чули, че Лазар е сериозно болен. Може би Исус им казал за съобщението, което получил. Но ако той бил заспал, те не разбрали защо Господ искал да го събуди. Те може би са мислили, че това е погрешно разрешение от страна на Исус, затова казали: " Господи, ако той спи, значи е добре", с други думи, те мислили, че би било голяма грешка да се събуди болен човек, когато той си почивал в сън - че би било много по-добре, той да продължи да спи.

Но те не разбрали какво им казва Исус, " но Исус бе говорел за смъртта му", според евангелието - Йоан 11:13. Виждайки, че учениците му не разбрали какво той има предвид с думите, че Лазар е заспал, той им казал ясно: " Лазар е мъртъв"(Йоан 11:14). Тук имаме от устата на нашия Господ най- интересната и в същото време най-успокоителната гледна точка за смъртта.

Имаме две основни характеристики на съня. Първата е, че тези, които спят, са без съзнание. Те не знаят какво става в света около тях. Не са нито тъжни, нито щастливи. Не преживяват страхове, нито пък са радостни. Не са жадни, нито гладни. Имайки в предвид това състояние, библията заявява : " живите поне знаят, че ще умрат; но мъртвите не знаят нищо"- Еклисиаст 9:5

Има и другата характеристика на съня, която е изключително важна, когато мислим за съня като илюстрация на смъртта. Това е очакването за събуждане. Майката завива своето мило дете в леглото му за през нощта, запява му нежна приспивна песен, докато очите му се затворят в сън и умът му изпадне в забрава. Детето е в състояние на безсъзнание и майката на пръсти напуска стаята, щастлива с любовта към детето и радостно очакваща приятния му повик на другия ден. Няма сълзи, нито сломено сърце, нито самота; защото детето просто спи и ще се събуди сутринта и неговата светлина ще озари отново дома.

Във връзка с момичето, което е умряло, Исус казва: " Момичето не е умряло, а спи." (Матей 9:24) Тук също както и в случая с Лазар, Исус се изразява за смъртта като за сън- сън, защото от гледна точка на Божието осигуряване на живот чрез Исус, ще има събуждане в утринта на новия ден за земята, денят на Исусовото царуване настъпва. Исус казва на учениците си: " Нашият приятел Лазар заспа; но аз отивам да го събудя." (Йоан 11:11) Исус е решил да събуди Лазар от съня на смъртта, той изпълнява своето намерение по- късно, за голяма радост на неговите сестри и за всички, които са го обичали.

Да живее отново

След като обявява своите намерения на учениците си, Исус пътува за Витания до дома на своите приятели Марта и Мария. Марта го посрещнала, когато приближил дома, и го смъмрила леко, че Исус не е дошъл, докато брат ѝ бил още жив. Тогава Исус направил забележително изявление към нея: думи, които звучат като ехо векове наред, даващи утеха за милионите скърбящи, които биха могли да разберат чудесната им простота и да повярват, че тези думи ще се сбъднат. Той казал, "Брат ти ще възкръсне" - Йоан 11:23.

Това е най-великата надежда от Библията за всички починали- те ще живеят отново. Не трябва да пренебрегваме думата "отново". Исус не казва на Марта, "Не плачи, брат ти не е всъщност умрял". Той е бил мъртъв. Исус казал ясно на своите ученици: "Лазар е мъртъв" и можем да сме сигурни, че той не си противоречи в разговора си с Марта; неговото успокоително съобщение за нея е било, че нейният брат ще живее отново; че този, който е умрял, ще бъде възвърнат към живот отново.

Векове назад Йов е задавал въпроса: "Ако човек умре, дали ще живее отново?" (Йов 14:14). Важно е да се отбележи верния начин, по който Йов е задал този въпрос. Той не е попитал: "Ако човек умре, дали наистина е мъртъв?" или "Дали нещо остава живо от човека, когато той умре?" Йов е знаел, че смъртта е реална, мрачна реалност. Той е знаел, че смъртта е наказание за грях и защото човешкият род е грешен, затова всички са наказани със смърт. Какво Йов е искал да знае е, дали наказания със смърт, би бил възроден, дали би "живял отново"? Исус отговаря на въпроса на Йов, на Марта и на всички, които могат да разберат простата истина в неговите думи: "Твоят брат ще живее отново."

Това, че мъртвите ще бъдат възродени към живот в бъдещите времена, не било нова идея за Марта, защото тя вярвала на обещанията на Стария завет, който съдържа тази благословена надежда. Пророк Йов, след като попитал: "Ако човек умре, ще оживее ли?", намерил отговора, като го изразил, относно собствената си надежда: "През всичките дни на воюването си ще чакам, докато дойде промяната ми." Йов 14:14,15

Последният ден

В пророчество във връзка с надеждата за крайната дестинация на децата, избити по заповед на Ирод, когато Исус се раждал, Бог казва към ридаещите майки, като ги изобразява като Рахил в пророчеството: "Въздържай гласа си от плач и очите си от сълзи; Защото делото ти ще се възнагради, казва Господ. И те ще се върнат от земята на неприятеля." - Йеремия 31:16,17

Марта, навярно е знаела за тези прекрасни обещания, които уверявали вярващите за идващото време, в което мъртвите, млади и стари, ще бъдат върнати към живот. А също, от Исус като чест гост в тяхната къща, тя, без съмнение, е чувала прекрасните думи за живот, излизащи от вдъхновените му устни. Така че, когато Исус ѝ казва, "Твоят брат ще възкръсне", тя отговорила: "Знам, че ще възкръсне с възкресението на последния ден" (Йоан 11:24) Да, тя е знаела, че всички мъртви ще възкръснат отново, че ще бъдат събудени от съня на смъртта, защото тя е знаела, че това е Божият план за човешкия род. Какво е имала в предвид Марта под "последния ден"?

Божият план за спасение и възстановяване на човешката раса се разделя на няколко периода от време, наречени в Библията "дни". Ще бъде по време на последния от тези периоди, когато Божият план ще достигне кулминацията си. "Последният ден" в Божия план ще продължи хиляда години- хиляда години управление на Исус.

Фактът, че този период е наречен "ден" е много важен, защото е в контраст с предшестващите го шест хиляди години опит на човечеството, които Писанията наричат време на тъмнина, нощ на мъка и смърт.

Във връзка с нощта на грях и страдание и сутринта на радост, която ще последва, псалмистът казва : " Защото гневът Му е само за една минута, а благоволенieto Му е за цял живот; Вечер може да влезе плач да пренощува, а на сутринта иде радост."- Псалм 30:5

Въпреки че Давид говори за "гнева" на Бога, Той не е отмъстителен или такъв, който се наслаждава от страданията на своите създания. Нито неговият гняв се изразява в мъчения на злите в огнен ад завинаги; нито в "чистилище" за определено време. Новият завет говори за " гняв" на Бога и обяснява, че дори сега той се проявява от небето към всяка неправда. (Римляни 1:18) Божият гняв се изразява в смъртната присъда, която обхваща целия човешки род. " Както в Адам всички умират"- 1 Коринтяни 15:22

Божиятo благоволение е за цял живот, декларира псалмистът. (Псалм 30:5) Божиятo благоволение тук е в контраст с неговия гняв. Когато нашите пра-родители нарушили божия закон, Той отдръпнал своето благоволение от тях. Без неговото благоволение, те не могли да живеят, така че веднага присъдата " Понеже си пръст и в пръстта ще се върнеш" влезнала в сила и те започнали да умират- Битие 3:19.

Човешката раса започнала да умира от тогава. Когато Бог отдръпнал слънчевия лъч на своето благоволение, "тъмнината" се настанила в човешкия род- тъмнина, толкова плътна, че може да се почувства с болки и тежести, присъщи на процеса на умирање.

Тази "нощ" на греха, изпитвана от света и резултатите от този опит са наистина плачевни. Но те няма да продължат завинаги! Това е дълбока и жестока нощ, но идва утрото и с него ще дойде обещаната радост, радост, която ще бъде освободена, когато се прекрати смъртта с нейното поваляне на жертви, и тези, които са починали, чрез божията сила, ще живеят отново.

Така че ,когато Исус казал на Марта, " Брат ти ще живее отново", умът ѝ естествено се отправил към тази прекрасна картина на радост, която ще изпита целия човешки род в новия ден, когато благословиите за живот ще се изсипят върху всички; затова тя отговорила : " Аз знам, че той ще оживее с възкресението на последния ден". Исус не отрекъл истиността на това, което Марта казала. Наистина това е без съмнение, поради неговото лично проповядване в този дом във Витания, така че тази надежда за повсеместно събуждане на всички, заспали в смъртта, е било толкова ясно внедрено в сърцето на Марта. Затова Исус потвърдил нейната вяра като казал:" Аз съм възкресението и живота: този, който вярва в мен, ако и да умре, ще живее: и никой, който е жив и вярва в мен, няма да умре вовеки."- Йоан 11:25,26

"Аз съм възкресението и живота", казал Господ, което означава, че в бъдещия ден, когато мъртвите ще оживеят и Едем ще разцъфти отново с граници- цялата земя, Той ще бъде каналът на божията сила, чрез който това ще стане възможно. Исус е най-великият Дарител на светлина на

света- светлината на живота. (Йоан 1:9; 8:12; 9:5) . Неговото управление в Царството ще доведе до "деня" на здраве и живот. Той ще бъде това, което пророкът описва като " Слънце на правдата", който ще изгрее с " изцеление в крилете си"- Малахия 4:2

Христос

"Вярваш ли в това?" -запитал Исус? Вярваш ли, че аз съм този, който ще възвърне към живот брат ти в този ден, когато Божията любяща цел се изпълни за човечеството? И Марта отвърнала: "Да, Господи: аз вярвам, че ти си Христос, Божият Син, който идва в света." (Йоан 11:26,27)

От времето, когато човекът пропаднал в грях и смърт, Господ обещал да изпрати Спасител. Обещанието било дадено на Авраам, че "семето" ще благослови всички племена на земята. (Битие 12:1-3; 22:18). Апостол Павел обяснил, че Исус е обещаното семе. (Галатяни 3:16). Марта знаела също това и тъй като обещаният Христос трябвало да благослови всички земни племена, тя знаела, че той също трябва да бъде "възкресението и живота".

Дори във времето на Марта се изпълнили четири хиляди години от първия акт на смъртта. Нейният брат умрял, но тя знаела, че ако божие обещание за благословение на човечеството чрез Исус се осъществи, то тези ,заспали в смъртта, трябва да се събудят; и тя вярвала, че Исус е този, който може да го направи във "възкресението в последния ден".

"Който вярва в мен, макар и да умре, ще живее", казал Исус (Йоан 11:25) Това е определено обещание към всички вярващи за събуждане от съня на смъртта. И това е имало за цел основно към Марта да я убеди, че смъртта на Лазар не се е случила поради неговата липса на вяра или лоялност към Исус. Лазар вярвал в Исус и въпреки това, умрял. Това е верно за всички вярващи и до днес. Исус уверявал Марта, а и нас, че смъртта не е края, " Макар че е умрял" или е мъртъв, "Той ще живее" или ще бъде възврънат към живот.

После Исус отворил завесата на неизвестността и дал по-нататъшен поглед към този " последен ден", така че ние да бъдем още повече признателни към безграничната Божия любов в осигуряването на живот на цялото човечество. Той казал " Който живее и вярва в Мен, никога няма да умре". Това заявление не е достоверно днес, защото всички умират. Бъдещият живот на цялото човечество зависи да бъдат събудени от съня на смъртта. Но ще бъде различно в този нов ден- този ден, в който " Слънцето на правдата" ще разпръсне тъмнината на дългата нош на грях и смърт и ще донесе светлина и живот на всички хора . Тези, които са живи тогава и вярват в Христос, никога няма да умрат, те всъщност ще останат завинаги живи като човешки същества.

Праведният и несправедният

Кои ще оживеят през този "последен ден"- този хилядогодишен ден, в който благословии за вечен живот ще са осигурени за всички, които тогава са вярващи?

Целият човешки род ще оживее, защото планът на бог е да събуди всички от съня на смъртта. Павел ни казва, че ще има възкресение на праведни и несправедни (Деяния на ап. 24:15). Исус декларира, " Не се чудете на това, защото иде час, когато всички, които са "в гробовете, ще чуят гласа му."(Йоан 5:28,29) Успокояващата мисъл от остатъка на този пасаж на стиха е била

разрушена от погрешен превод. Правилният превод се чете : " онези, които са вършили добро, ще възкръснат за живот; онези, които са вършили зло, ще възкръснат за осъждане".Йоан 5:29, Библия ревизирано издание.

"Тези, които са вършили добро", казва Господ, ще излезнат за "възкресение за живот". Това важи за посветените вярващи, които са доказали тяхната стойност за " слава, почест и безсмъртие" (Римляни 2:7) Тези трябва да живеят и царуват с Исус като част от "семето" на Авраам, чрез което всички племена на земята ще бъдат благословени.(Галатяни 3:27-29) Тези ще бъдат като Исус и ще споделят неговата небесна слава. (1 Йоан 3:2) За тях ще бъде " короната на живота" и дори " божественото естество". (Откровение 2:10; 2 Петър 1:4) Но тези, които ще излязат за възкресение и царуване с Христос, са много малко число, в сравнение с милионите, които са починали. Исус ги нарича " малко стадо", на което, поради добрата воля на Отца, е дадено царството. (Лука 12:38)

Болшинството от починали са тази класа, която не е правила добро от божествена гледна точка. Те са умрели като членове на грешна, умираща нация. Според човешките стандарти, повечето от тях са хора с висок морал- добри граждани и съседи- но те не са последователи на Господ; кръвта на Исус не им дава праведно място пред Бога. Въпреки това, Бог обича тази класа също и Бог изпраща Сина си да умре и за тях, за да могат те да имат също възможност за вечен живот. Вечен живот чрез Исус се добива само въз основата на вяра и голямата маса от човешкия род не са имали истинската възможност да повярват. Милиони никога не са чували за Исус, а от тези, които са чували, са малцина, разбрали ясно истинската причина за неговото идване в света. Има толкова конфликтни теории засягащи Исус и Християнството, така че повечето честни хора са объркани и поради това, те не са приели никога искрено християнството. Те не са умишлено лоши, но те не са извършили " добро" в смисъл на следване на стъпките на Исус . Тези милиони също ще бъдат събудени от съня на смъртта. Павел говори за това събуждане като за "спасение" и е божията воля, той обяснява, " да се спасят всички човеци и да достигнат до познание на истината"(1 Тимотей 2:4-6) Великата истина, която тогава ще бъде разкрита за всички- ясна и без грешки- е че Исус е дал " откуп за всички", че той е умрял " за греховете на целия свят" и че тези, които възприемат тази милост, може да живеят.- 1 Йоан 2:2

Това е имал в предвид Исус, когато е казал на Марта, " Който е живял", тези, които са събудени от съня на смъртта " във възкресението на последния ден" и " повярват в мен, никога не ще умрат отново" (Йоан 11:26). Това ще бъде период на тест за света, време, в което те ще трябва да вземат велико решение за живот или за смърт за вечността. (Деяния на ап. 17:31)

Когато Исус обещава, че те ще излязат от смъртта, той казва, че те ще излезнат, по негово описание с думата "криза" или crisis , време за изпитание, тест, през което време, ако те се обърнат към Бог и Исус и към правдата, те няма да има нужда да умират отново, но тогава повярвалите, " ще живеят вечно"- Йоан 6:51

" Вярваш ли в това?"

Когато Исус обяснил тази прекрасна надежда за бъдещ живот на Марта, той я попитал, " Вярваш ли в това?" Това е въпрос на изпитание на сърцето за всеки един от нас днес. Ако можем да упражним искрена вяра в обещанията на Бог, горчивината и мъката може да бъде намалена в сърцата ни, когато любимите ни са отнети от смъртта. Ако можем да повярваме, ние ще знаем, че те не са си отишли завинаги, че ще има победоносно завръщане в къщи на починалите,

събуждане от съня на смъртта. Исус казал на своите ученици във връзка с Лазар, " Аз отивам, за да мога да го събудя от съня" и Исус ще дойде през Второто си пришествие, за да събуди заспалите в смъртта, всички, от чиято ръка той е умрял. Това е неговата саможертва, която сменя смъртта от вечна забрава, в спокоен сън, от който ще има събуждане.

Как буквално ще бъде?

Има толкова погрешно разбиране за надеждата за възкресение, така че мнозина имат трудности да разберат каква е реалността и какво тя би означавала за хората.

Но не би трябвало да има неопределеност за това, защото Исус даде илюстрация в буквалния смисъл как обещанията на бог се изпълняват. Ние имаме една от тази илюстрации в случая с Лазар. След като Господ обяснява на Марта великата истина за повсеместното възкресение и обяснил просто, че в "последния ден" тези, които ще се събудят и повярват в него, никога няма да умрат, той отишъл при гроба на брат й и чрез използване на божествената сила, го извикал от мъртвите. Исус говорил на Лазар с призива "Излез навън" и повествованието ни казва, че този, който беше мъртъв, излезнал.(Йоан 11:43,44) Исус после дал инструкции да махнат погребалните дрехи от него, за да бъде отново свободен, движещ се сред семейството си и сред приятелите си. Той бил пак с тях , същия Лазар, както преди смъртта си. Той не бил фантом, нито дух. Нито имало нужда да върти маси или да дрънка огледала, за да информира приятелите си, че е сред тях, защото се завърнал между тях буквално и стабилно.

Също както Лазар умрял, сега бил жив и неговите сестри и приятели ликували. Чрез този пример ние имаме практическа и разбираема илюстрация какво би означавало за човешката раса, когато всички, които са в гробовете, чуят гласа на Исус, събуждайки ги от смъртта. Умножи в ума си милиони пъти сцената на радост от Витания, когато Лазар чул гласа на божествената власт да го събужда от смъртта и тогава ти бил разбрал, в известен смисъл, какво Бог има в предвид с обещанието си да благослови всички нации на земята. Това е крайната цел на идването на Исус в света, което опровергава посланието на ангелите в нощта, когато се родил, послание, което се обяснява с "голяма радост, която ще бъде за всички човеци". - Лука 2:10,11

С разбито сърце ли си, защото някой от обичните ти е отнет от смъртта? Това е тежко изпитание и ужасна празнота остава в живота на останалите близки. Но бъди смел, раздялата не е завинаги. В бъдещето на Божествения план, бъдеще, което е много близо, в това време на велико повторно събиране, ти ще видиш отново своите близки.

Междувременно, продължавай да имаш вяра в обещанията на Бог и в неговата способност да изпълни тези добри обещания. И ако можеш, отдай се да разкажеш и на другите за голямата радост и надежда, която окриля сърцето ти и ти позволява да продължиш да вървиш в тъмнината на нощта, докато чакаш радостта на утрото, която със сигурност ще дойде.